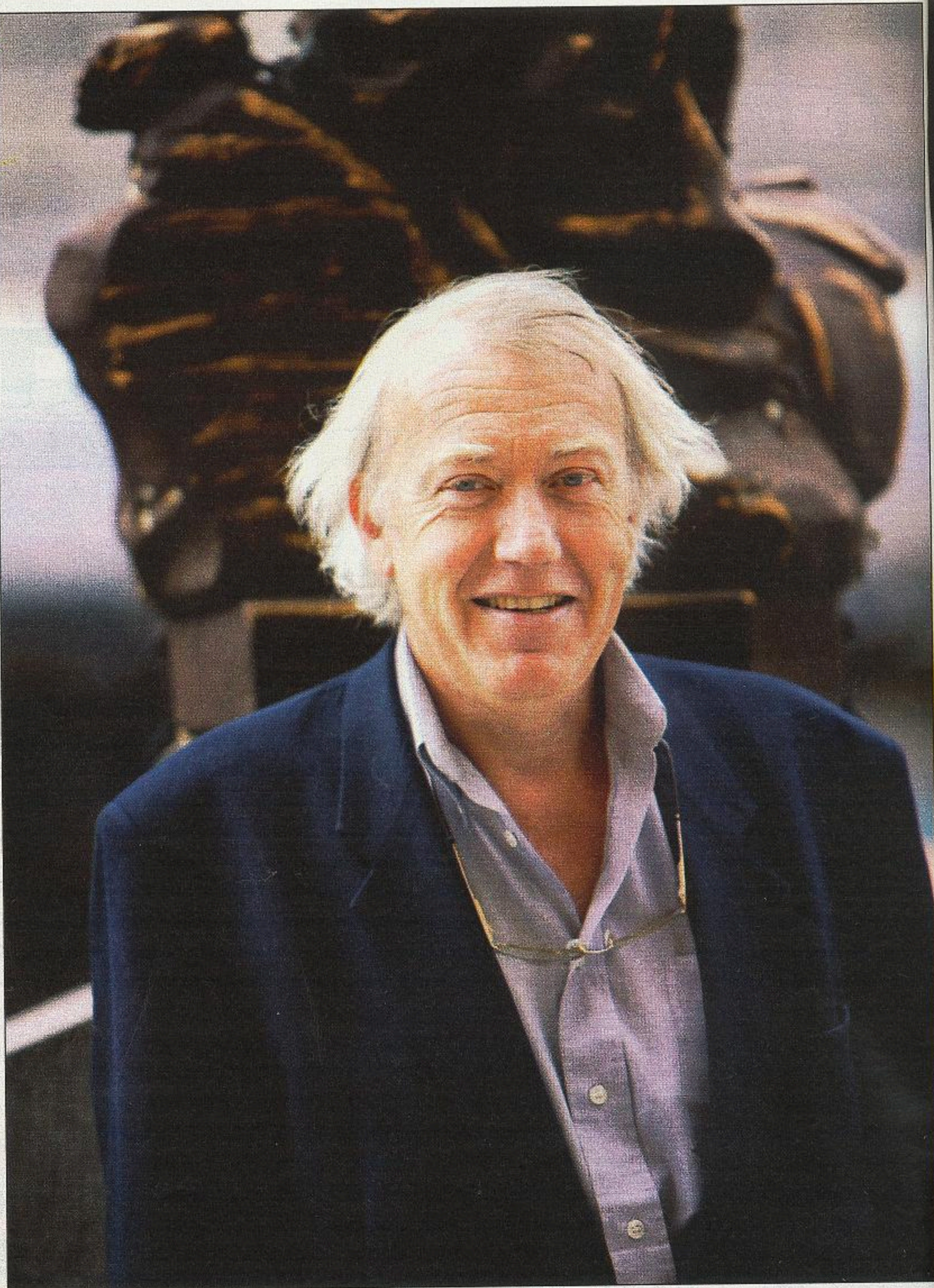

Humo sprak met Michel Bourlet, procureur des konings in Neufchâteau

Op het plein voor het gerechtshof van Neufchâteau is het kermis. Net voor de trappen staat een feestelijke draaimolen met vliegtuigjes. Tien jaar geleden kwam hier een woedende menigte samen om Marc Dutroux uit te jouwen. 'Ik zie ze nog altijd schreeuwen,' vertelt procureur Michel Bourlet (58). 'Het was een vrijdag, daags voor we de lichamen van Julie en Mélissa gevonden hebben. Ik ben nog naar buiten gegaan om de mensen te kalmeren. Er zaten echte gekken tussen. Sommigen waren zo opgezweept dat ze terug leken te willen naar het rechtssysteem van de duim. Duim omhoog: laat hem vrij. Duim omlaag: ter dood! Dat strookt niet met het idee dat ik van justitie heb.'

Het bovenste knoopje van zijn hemd los, grijze bles, gebruikt gezicht. Procureur Michel Bourlet maakt een erg ontspannen indruk wanneer hij ons ontvangt in zijn bureau in het gerechtshof, tussen stapels dossiers. Volgend jaar in april stopt hij ermee: dan neemt hij afstand van zijn ambt als procureur des Konings. Een persoonlijke beslissing, zegt Bourlet, het heeft niks te maken met de affaire

die België tien jaar geleden op zijn grondvesten deed daveren.

MICHEL BOURLET « Als kind was het zeker niet mijn droom procureur des Konings te worden. Ik was de zoon van een advocaat in Luik, in mijn familie zaten veel advocaten, en het lag min of meer voor de hand dat ik ook rechten zou gaan studeren. Eigenlijk had ik voor fiscaal recht gekozen, maar ik werd als jonge stagiair aan de Luikse

balie vrij snel benoemd tot substituant van de procureur des Konings, en sindsdien heb ik niets meer te maken gehad met fiscaal recht. Recht was niet echt een passie: ik beleef meer plezier aan muziek maken of lezen. Het vak schikte me wel, maar het was geen roeping. Ik ben dus min of meer in de magistratuur gerold.»

HUMO In 1983 werd u benoemd tot procureur des Konings in

Neufchâteau. U was 35, de jongste procureur van het land. Kwatongen beweren dat u naar Neufchâteau bent uitgeweken omdat u in Luik geen promotie kon maken vanwege uw liberaal etiket.

BOURLET « Bof, dat weet ik niet! Madame Bourignon is liberaal en ze is procureur des Konings geworden, nee? Weet u, dat zijn maar etiketten, de mensen zeggen maar wat. Als ik al iets liberaal

heb, is het misschien alleen dat etiket (*lachje*).

» Nee, ik was 35, ik had twee kleine dochttertjes, en mijn vrouw en ik hadden zin om uit Luik weg te trekken en op het platteland te gaan wonen. In Neufchâteau was mijn voorganger net gestorven aan kanker, dus kwam de functie vrij, en heb ik me maar kandidaat gesteld. In Paliseul, op twintig kilometer van Neufchâteau, hebben we toen die oude watermolen opgeknappt.»

HUMO Tien jaar later stelde u zich kandidaat om vrederechter te worden in Paliseul. U verlangde naar een wat rustiger leven?

BOURLET « Precies. In Paliseul ging de vrederechter in 1994 met pensioen. Ik was 45, ik was al 17 jaar bezig met het procureurschap, en ik dacht dat het misschien tijd werd voor een tweede, kalmere carrière. Het vredege-recht van Paliseul lag praktisch in mijn achtertuin, dus dat kwam goed uit. Uiteindelijk hebben ze iemand anders benoemd. *Tant pis*, ik heb er niet wakker van gelegen.»

De ontvoering van Laetitia

HUMO Had u het hier dan zo druk? Er werd gezegd dat het parket van Neufchâteau 'net goed genoeg was om kippendiefstallen op te

delijker toe.»

HUMO Tot in augustus 1996 de affaire-Dutroux uit de lucht viel.

BOURLET « Ja, ik herinner me die dag nog haarscherp. Het was een zaterdagochtend, 10 augustus, en ik had wachtdienst. Om negen uur 's ochtends gaat de telefoon bij mij thuis: kapitein Baulard van het district Marche, die me vertelt dat er in Bertrix de avond voordien een kind verdwenen is. Een meisje van veertien, Laetitia Delhez. Ik herinner me de precieze woorden niet meer, maar wat hij zei vond ik verontrustend genoeg om de zaak ernstig te nemen. Ik had die ochtend niks speciaals omhanden, dus ben ik naar de rijkswachtkazerne in Bertrix gereden. Tien minuten later was ik al aan het overleggen met de speurders. Philippe Deleuze was er ook, de vader van Laurence Mathues, het meisje dat in '92 dood is teruggevonden in de buurt van Namen, zonder dat er ooit een dader gevonden is. Hij stelde zich voor als afgevaardigde van de vzw Marc et Corinne, en vroeg een foto van Laetitia om affiches te kunnen drukken. Terwijl men die aan het zoeken was, heeft hij mij verteld over zijn vermoorde dochter. Ik heb naar hem geluisterd, ik besepte dat de vader en de moeder van Laetitia op dat moment dezelfde dingen doormaakten.

HUMO Welke momenten zijn u het meeste bijgebleven van die dagen?

BOURLET « Natuurlijk de bevrijding van de twee kleine meisjes uit de kinderkooi van Marcinelle. Vooral omdat we totaal niet hadden verwacht dat we ook Sabine zouden terugvinden. We waren helemaal niet naar haar op zoek. Marc Dutroux was zelf, na twee dagen ondervraging, door de knieën gegaan: 'Ik zal u twee meisjes geven.' Er is onmiddellijk een ploeg naar Charleroi vertrokken.

» Ik was er zelf niet bij toen ze uit de kelder werden bevrijd, maar ik heb ze vlak daarna in de verpleegpost onder de refter van de BOB van Charleroi gezien. Dat beeld zal mij altijd bijblijven. Sabine was toen nog een klein meisje hé, heel tender. Ze was heel nerveus en praatte honderduit met iedereen. Bijna euforisch. Je zag heel duidelijk dat dat meisje vier maanden gegijzeld was, en zich nu probeerde te uiten. Laetitia was veel kalmer, maar Sabine praatte en praatte maar, zo opgewonden dat niemand er een woord tussen kreeg. Erg ontroerend.»

HUMO Twee dagen later ontdekte u de lichamen van Julie en Mélissa in de achtertuin van Dutroux.

BOURLET « Ja, toen is de euforie

geluid van de graafmachine. Dutroux was de enige die zich er niks van aantrok. Hij zat te foeteren op de man die zijn graafmachine bediende, omdat hij bang was dat ze beschadigd zou raken. Toen de machine het eerste lijkje blootlegde, kon je een speld horen vallen. Iedereen stond perplex. Pas toen drong echt tot ons door hoe enorm die affaire wel was. We hadden twee levende meisjes, we hadden Julie en Mélissa, die al meer dan een jaar werden gezocht, en Michel Lelièvre, de kompaan van Dutroux, had op dat moment al gepraat over de ontvoering van An en Eefje. En dan zaten we nog met die andere dode, Dutroux' kompaan Bernard Weinstein, die naast Julie en Mélissa begraven lag. De journalisten voelden trouwens ook dat er iets heel bijzonders aan het gebeuren was: ze kwamen van overal massaal toestromen.»

'Een autobus vol hooggeplaatsten'

HUMO U werd prompt omgedoopt tot 'witte ridder'. Een moeilijk te torsen titel, zou ik denken.

BOURLET « Ja, ik begreep ook niet waarom ze mij zo nodig zo wilden noemen. Ik herinner me een *Soir Magazine* van begin september '96. Ik stond op de cover met daaronder in vette letters: 'Deze man

'Pas toen de graafmachine het eerste lijkje blootlegde, beseften we hoe enorm de affaire-Dutroux zou worden'

lossen...'

BOURLET (*glimlacht*) « '...Kippendiefstallen en kleine pedofilie-zaken'. Een journalist heeft dat destijds inderdaad geschreven, maar die kende het arrondissement duidelijk niet.

» Maar goed, je kan dit parket natuurlijk niet vergelijken met Brussel of Luik. We zitten in een uithoek van het land en meestal gaat het er hier toch wat gemoe-

» Ik wist toen nog niet dat we een kinderonvoering aan het onderzoeken waren; we wisten alleen dat Laetitia verdwenen was. Het meisje kon weggelopen zijn, of op weg naar huis aangerand door een lokale boef uit Bertrix.

» Maar de volgende dagen bleek dat een zekere Marc Dutroux, een man met een zwaar pedofiel verleden, in Bertrix was geweest. Toen werd het echt menens.»

volledig gekeerd. Ook dat zal ik nooit vergeten. Wij stonden achter het huis van Dutroux in Sars-la-Buissière, in de modder tussen hopen autowrakken, terwijl de graafmachine haar werk aan het doen was. Er liep veel meer volk rond dan toen we Laetitia en Sabine terugvonden: Dutroux, de speurders, de brandweer, de civiele bescherming... En dan die loodzware stilte, met alleen het

heeft België gered.' Heel verwonderlijk. Ik had persoonlijk helemaal niet de indruk dat ik het land had gered. Ik had niks speciaals gedaan, alleen mijn werk.»

HUMO U had een paar zware misdaden waar het land onder gebukt ging in een keer opgelost. U was een held.

BOURLET « Maar ik had het niet alleen gedaan. Onderzoeksrechter Connerotte was ook heel belang- ▶

Humo sprak met Michel Bourlet

► rijk, de speurders... Ik heb niet meer gedaan dan de speurder die de getuigenis van de student in Bertrix had opgeschreven, waardoor we op het spoor van Dutroux kwamen. Of de speurder die Michel Lelièvre zijn eerste bekentenissen had ontlokt. Of de speurder die Dutroux zo ver kreeg dat hij zijn geheime kinderkooi voor ons opende...

» Ach, ik had het al eens meegemaakt tijdens de affaire-Cools: de pers wil de dingen altijd zo simpel mogelijk voorstellen, en de wereld onderverdelen in goeien en slechten. Je bent zwart of je bent wit. Je kan nooit grijs zijn, of een beetje genuanceerd.»

HUMO Het duurde niet lang voor de titel van witte ridder tegen u gebruikt werd, als spotnaam.

BOURLET « Ja, heel paradoxaal. Een titel die ze mij nota bene zelf gegeven hadden, zonder dat ik daar inspraak in had!

» Ik heb tijdens de affaire-Dutroux wel vaker gemerkt dat de pers me dingen in de mond legde. Ik herinner me dat op een dag in november een paar journalisten bij mij aanklopten. We waren toen al enkele weken bezig met de getuigenissen van de X'en, en zij kwamen mij vragen of het waar was dat we een autobussenkonvooi zouden organiseren om een hele resem hooggeplaatsten naar de gevangenis te rijden. 'Waar halen jullie dat vandaan?' vroeg ik. Ik was een beetje ongerust omdat ze duidelijk al op de hoogte waren van de X-dossiers, maar zij ontweken de vraag. 'Welja, Kerstmis komt eraan,' antwoordden ze. 'Mogen we op vakantie vertrekken of staat er iets bijzonders te gebeuren?' Ik heb toen gezegd dat ze van mij gerust met vakantie mochten gaan. Ik moest er nog om lachen, ik vond dat wel amusant.

» Maar dan moet je later in de krant lezen dat je megalomaan bent, en dat je ermee gepoet hebt dat je autobussen vol hooggeplaatsten zou opsluiten. Terwijl ik het woord autobus nooit in de mond heb genomen; zij zeiden dat.»

HUMO Uw woorden zijn vaak uit hun context gehaald.

BOURLET « Misschien was dat wel een beetje mijn schuld, omdat ik met sommige journalisten een beetje te relaxed omging, en nogal eens grapjes maakte. Als die

'Dat beeld van Sabine en Laetitia zal me altijd bijblijven. Laetitia was veel kalmer, maar Sabine praatte en praatte maar, zo opgewonden dat niemand er een woord tussen kreeg. Erg ontroerend.'

journalisten dan van slechte wil zijn, kunnen ze dat tegen jou gebruiken.»

HUMO Zo waren er ook uw woorden 'si on me laisse faire - als men mij maar zou laten begaan'. Volgens sommigen suggereerde u daarmee dat uw onderzoek werd tegengewerkt omdat men prominenten wilde beschermen.

BOURLET « Ja, daar heb ik me al dikwijls over moeten verantwoorden, zelfs voor de parlementaire commissie Verwilghen.

» Het was tijdens een live-uitzending van de RTBf, daags na de begrafenis van Julie en Mélissa, met nationaal magistraat Vandoren, de kabinetschef van Justitie, Gino Russo, en (kinderrechtenactiviste) Marie-France Botte. Ik zelf zat hier in mijn bureau in Neufchâteau, ik had te veel werk

om naar Brussel te rijden, maar ik stond dus in rechtstreeks contact met de studio.

» Op een bepaald moment ging het over de cassettes die we bij Marc Dutroux in beslag hadden genomen, waarop Dutroux te zien was terwijl hij jonge vrouwen verkrachtte - achteraf bleken het Slowaakse meisjes te zijn. Ik zei dat we de cassettes nog lang niet allemaal hadden bekeken, en dat we dus nog niet veel meer konden zeggen. Waarop madame Botte zegt: 'We weten wel hoe dat gaat bij justitie. Het is duidelijk dat er op die cassettes beelden te zien zijn van hooggeplaatsten in compromitterende houdingen, en dat ze de hele zaak in de doofpot zullen steken.'

Ik begreep niet waarom ze mij dat verwijt maakte, en heel spon-

'Weet u dat er in het spaghetti-dossier een bic zoals deze is opgenomen? We hadden hem op die bewuste avond gekregen. Eliane Liekendael heeft hem in beslag genomen als bewijsmateriaal, een bic van 2,5 euro.' (Foto Bourlet en Connerotte)

taan wilde ik haar antwoorden: 'Luister, als het van mij afhangt, ga ik tot op het bot. Als er hooggeplaatsten bij betrokken zijn, dan zullen we die ook interpellieren, zelfs als daarvoor bijvoorbeeld de parlementaire onschendbaarheid moet worden opgeheven.' Misschien had ik het anders kunnen formuleren, maar het kwam er heel spontaan uit: 'Si on me laisse faire.' Het was een live-uitzending en ik had geen tijd om uit te leggen wat ik bedoelde: dat je niet altijd doet wat je wil in een dossier, dat je procedures moet volgen...»

De gekken van Neufchâteau

HUMO Het was eigenlijk een impliciete allusie op de affaire-Cools, zei u later - die werd pas een paar weken na het RTBf-debat opgelost.

BOURLET « Ik werkte indertijd met onderzoeksrechter Connerotte aan een zaak van gestolen aandelen, en we hadden aanwijzingen dat de verdachten in dat dossier ook betrokken waren bij de moord op Cools. (De stelling van Bourlet was dat PS-kopstuk André Cools in 1991 werd vermoord in opdracht van Italiaanse medewerkers op het kabinet van PS-minister Alain Van der Biest, red.)

» We gaven dat door aan het parket van Luik, maar we stelden vast dat de onderzoekers er niets mee deden. Als ik het dossier-Cools toen in handen had, had ik dat wél gedaan. Maar dat was dus niet zo. Connerotte had nota bene zelf gevraagd het dossier van de gestolen aandelen naar Luik over te hevelen, omdat er zoveel raakpunten waren met de zaak-Cools. Het was uit onze handen.»

HUMO Men heeft toch geschreven dat u erg boos was toen dat dossier naar Luik ging?

BOURLET « Nee. Ik was alleen maar kwaad door hoe dat gebeurd is. We hadden er zelf al een procedure voor ingeleid, maar toen is het Hof van Cassatie er zich plots mee gaan bemoeien: dat heeft ons van het dossier ontlast, zodat wij gewoon voor schut stonden. En in de pers heette het plots dat we in Neufchâteau niks goed hadden gedaan, dat we er een klucht van hadden gemaakt. Toen heeft die journalist (Serge Dumont van le Vif Express, red.) trouwens ge-

Humo sprak met Michel Bourlet

► schreven dat het niet zo verwonderlijk was dat we er niks van bakten, want we waren alleen maar goed om 'kippendiefstallen en kleine pedofiliezaken' tot een goed einde te brengen.

» (Fijntjes) Maar ik wil er u toch even op wijzen dat alle verdachten die we destijds naar voren hadden geschoven, ook effectief veroordeeld zijn voor de moord op Cools. Zulke oenen waren we blijkbaar toch niet.»

HUMO Na de arrestatie van Dutroux werden u en onderzoeksrechter Connerotte 'beschermd' door de rijkswacht. Hoe hebt u dat persoonlijk beleefd?

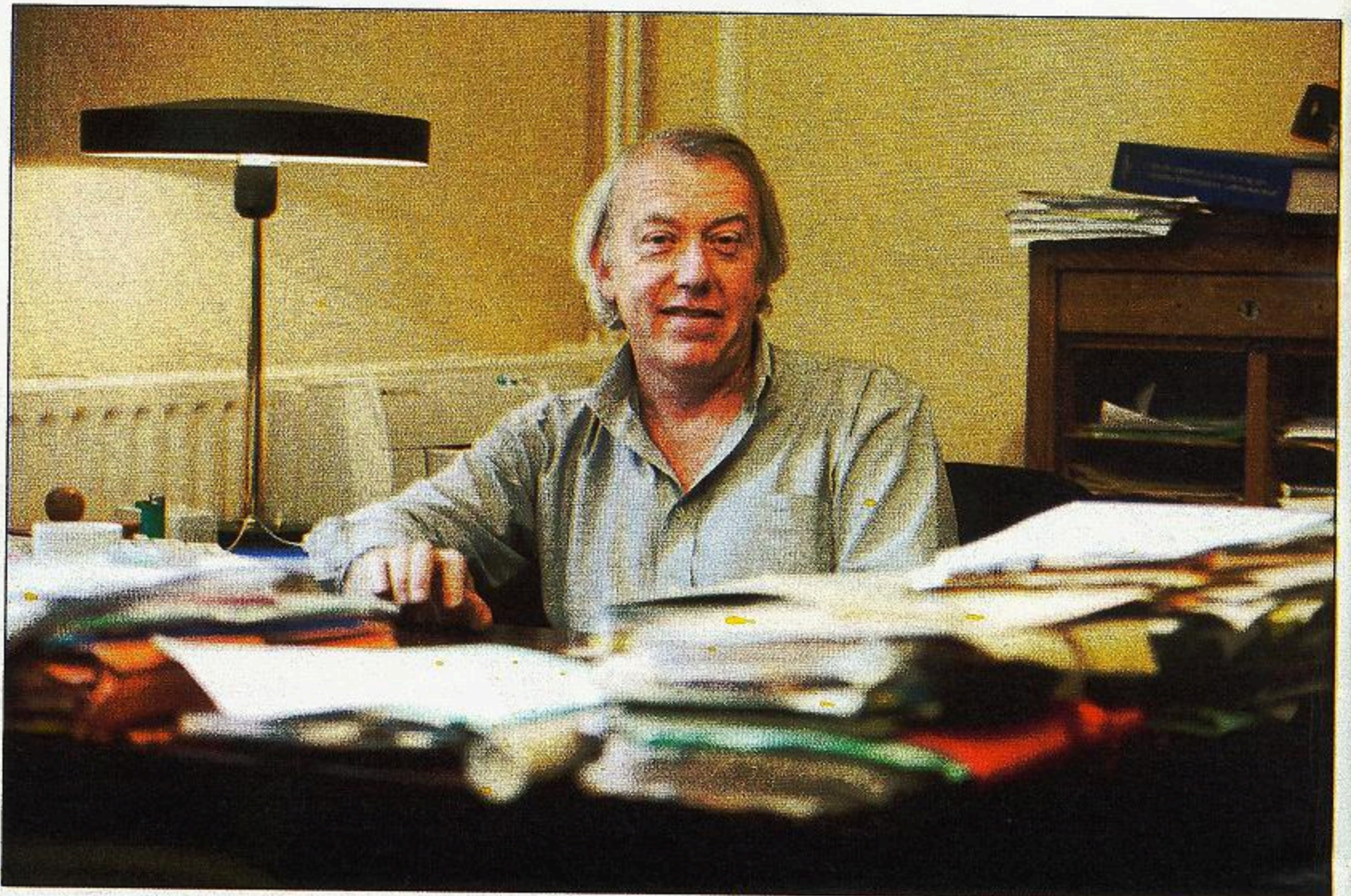
BOURLET « Dat was wel wennen: er zitten rijkswachters in je woonkamer, ze slapen in je huis, ze brengen je naar het werk in geblindeerde auto's. Maar het had ook voordelen: ik moest zelf niet meer rijden, waardoor ik onderweg de handen vrij had om wat te werken of een tukje te doen - dat was nodig, want we draaiden toen dagen van zestien uur.»

HUMO Die rijkswachters waren er niet om in de gaten te houden wat u deed? De zogenaamde doodsb bedreigingen waartegen u beschermd moest worden, bleken achteraf geen knip voor de neus waard te zijn.

BOURLET « Dát moet u aan de rijkswacht vragen. Maar ik heb nooit de indruk gehad dat men mij wilde controleren. Ik had ook niks te verbergen.»

HUMO Maar toch: tijdens het onderzoek heeft men vanuit Luik uw telefoon twee jaar lang 'onder toezicht' gezet: alle in- en uitgaande gesprekken werden geregistreerd.

BOURLET « Ja, maar dat ging over iets heel anders: perslekken. Het is begonnen toen de journalisten lucht hadden gekregen van de fameuze rode Citroën BX van Marc Dutroux, die zagezegd was opgemerkt op de plaats waar andere ontvoeringen hadden plaatsgevonden. Procureur-generaal Anne Thily was woest. Herinnert u zich dat ze voor de parlementaire commissie heeft staan roepen dat het gedaan moest zijn met de lekken? 'C'est ter-mi-né!' Luik heeft dus een onderzoek gestart naar de lekken, en ik stond daar volledig achter, want ik vond ook dat het maar eens gedaan moest zijn. Maar ja, plots bleek ik zelf de

'De journalisten zeiden van mij dat ik aan het hoofd stond van de zogenaamde believers. Ik kan u zeggen: ik geloof noch in God, noch in de duivel. Ik weet alleen dat ik moet verifiëren wat er in het dossier zit, dat is alles.'

voornaamste verdachte te zijn. Officieel was het een onderzoek ten laste van 'X', maar die X had dan toch hetzelfde gsm-nummer en telefoonnummer als ik. Alle telefoons van mijn vrouw en van mijn dochters werden dus ook geregistreerd.»

HUMO Vond u dat normaal?

BOURLET « In principe was er niks abnormaals aan. Niemand staat boven de wet. Maar toch wel vreemd dat men mij pas na twee jaar over de zaak heeft ondervraagd. Ik kon toen heel gemakkelijk aantonen dat ik niet aan de basis van het lek lag, omdat ik de pv's over die rode BX toen nog niet gezien had - onderzoeksrechter Connerotte trouwens ook niet.»

HUMO Des te raarder is het dat de onderzoekers al na twee maanden wisten waar het lek vandaan kwam: een speurder had er zelfs bekentenissen over afgelegd. Waarom bleef men uw telefoon dan nog twee jaar lang aftappen?

BOURLET « Ha, mevrouw, ik zou het ook graag weten.

» Mijn echtgenote heeft zich achteraf wel burgerlijke partij gesteld, maar ze hebben haar met een kluitje in het riet gestuurd. Ik blijf dus wel met wat vraagtekens

zitten. Ik heb vermoedens, maar neem mij niet kwalijk dat ik die niet met u deel.»

Een pen van 2,5 euro

HUMO Laten we het even hebben over het spaghetti-arrest, waardoor onderzoeksrechter Connerotte van het onderzoek werd gehaald. Hebt u daar een fout begaan?

BOURLET « Strikt genomen niet - het hof van Cassatie heeft mij ook niet van het onderzoek gehaald. Als procureur mocht ik aanwezig zijn op die spaghetti-avond van de vzw Marc en Corinne. Ik wist wel niet dat Sabine en Laetitia er zouden zijn.

» Maar moreel gezien neem ik het mezelf wel kwalijk dat ik me niet onmiddellijk gerealiseerd heb dat de onderzoeksrechter in de problemen kon raken. Dat was stom. Het was onze bedoeling de mensen van de vzw Marc et Corinne te laten voelen dat we niet neerkeken op hen. Die mensen hadden ons in de eerste dagen van de zoektocht erg goed geholpen met hun affiche-campagne. Het is anders uitgedraaid en dat neem ik mezelf kwalijk, ja. Spijtig dat Connerotte van het dossier gehaald is.

» Het heeft ook de gemoederen verhit. Sommige mensen hebben er

een complot in gezien, maar ik heb tegen meester Pierre, de toenmalige advocaat van Dutroux, in de raadkamer gezegd dat hij zijn job had gedaan, en dat het moed vergde om de verwijdering van Connerotte uit het onderzoek te vragen.

» (Glimlacht en speelt met de balpen op zijn bureau) Weet u trouwens dat er in het spaghetti-dossier een bic zoals deze opgenomen is? We hadden hem op die spaghetti-avond gekregen. Madame Eliane Liekendaal heeft hem in beslag genomen als bewijsmateriaal, een bic van 2,5 euro. Hij zit daar nog altijd...»

HUMO In oktober 2000 schreef Jean-Marc Connerotte u een brief waarin hij zei dat er nog nooit zoveel energie was gestopt in het tegenwerken van een onderzoek. Wat vindt u?

BOURLET (verveeld) « Dat moet u Connerotte vragen.»

HUMO De relatie tussen u en onderzoeksrechter Langlois was niet bepaald hartelijk.

BOURLET « Langlois heeft een andere functie dan ik. Hij heeft het recht om anders te denken. Ik ging ook met Connerotte niet altijd akkoord hoor.

» Maar kijk, het gebeurde vaak dat Langlois onderzoeksdaden die ik vroeg niet wilde uitvoeren. Dat

was zijn goed recht. En het was mijn goed recht om daarna naar de Kamer van In Beschuldigingstelling (KIB) te stappen, waar ik meestal toch gelijk haalde. Soms gingen ze zelfs verder dan ik zelf vroeg. Bij mijn rekwisitoor in 2002 heb ik bijvoorbeeld niet gevraagd Michel Nihoul voor de ontvoering van Laetitia Delhez voor het assisenhof te brengen. Maar de KIB heeft beslist dat wel te doen, op basis van de argumentatie van Laetitia's advocaten.»

HUMO Hoe ziet u, tien jaar later, de strijd van de ouders? U hebt zelf drie dochters. Hoe zou u reageren als er iets met hen zou gebeuren?

BOURLET « Ik weet het niet, omdat ik het zelf niet beleefd heb. De ouders hebben zich erg verschillend gedragen. De Russo's zijn weggebleven van het proces, anderen hebben heel geëngageerd deelgenomen... Er gaapte duidelijk een diepe kloof tussen de ouders, maar dat was hun probleem.»

HUMO Was u teleurgesteld dat Gino en Carine, de ouders van Mélissa Russo, niet naar het proces gekomen zijn?

BOURLET « Ik kan hen begrijpen, maar ik vond het spijtig. Hun aanwezigheid had alleen al symbolisch heel veel kunnen betekenen. Ze hebben charisma, ze redeneerden altijd heel intelligent, en ze kenden het dossier ook erg goed. Maar bon, ik kan begrip opbrengen voor hun stilte.»

HUMO Bent u tevreden over het proces?

BOURLET « Absoluut. De jury heeft op bijna alle vragen unaniem ja geantwoord. Alle vragen zijn gesteld, alle partijen zijn gehoord. Voor mij is het zeer correct verlopen.»

HUMO De getuigenis van Sabine Dardenne was de rode draad doorheen het proces. Sommige advocaten zegden: Sabine Dardenne heeft tijdens haar gevangenschap niemand gezien behalve Dutroux, dus was er ook niemand anders.

BOURLET « Ik denk dat de getuigenis van Sabine heel bepalend geweest is, en ook heel oprecht en geloofwaardig. Maar zij spreekt natuurlijk alleen over de periode dat ze zelf in die kelder zat. Ze kan niet getuigen voor Julie en Mélissa, of An en Eefje. En helaas zijn die er niet meer.»

Dossier bis

HUMO Men heeft u vaak verweten dat u geobsedeerd bent door netwerken.

BOURLET « Ach ja, de journalisten zeiden van mij dat ik aan het hoofd stond van de zogenaamde *believers*. Ik kan u zeggen: ik geloof noch in God, noch in de duivel. Ik weet alleen dat ik moet verifiëren wat er in het dossier zit, dat is alles. Ik lig er niet wakker van of er nu netwerken zijn of niet, het enige wat ik weet is dat ik er zelf geen deel van uitmaak (*lacht*).

» Mag ik er u aan herinneren dat Dutroux, zijn vrouw Martin en Lelièvre zélf over netwerken begonnen zijn? Uit het Othello-rapport blijkt ook dat de rijks-wacht Dutroux er al een hele tijd van verdacht kinderen te ontvoeren, en ze daarna te verkopen aan een buitenlands prostitutienetwerk. Daarnaast zijn er in de kelder van Dutroux genetische sporen van onbekenden gevonden (*het gaat om lichaamsvocht en haren, red.*). Ik vond dat de moeite waard om te onderzoeken. Maakt dat van mij dan een verbeeten aanhanger van de netwerktheorie? Dat is toch lichtelijk overdreven, zou ik denken.

» Nog eens: dat we die zaken onderzoeken, wil niet zeggen dat we ook netwerken zullen vinden. Maar als je niet gaat kijken, zal je zeker niks vinden. Ik blijf dus zoeken - met name in het dossier bis - want de gedachte dat er daders zijn die aan hun straf ontsnappen, stoort me verschrikkelijk.»

HUMO Hoe staat het nu met het dossier bis?

BOURLET « Het ligt op het bureau van de onderzoeksrechter. Als u gaat aankloppen kunt u het hem zelf vragen. Hij heeft me vorige week gezegd dat hij er tijdens de vakantie zou naar kijken.»

HUMO 'Zou naar kijken?' Op het proces-Dutroux, nu twee jaar geleden, hoor ik hem nog tegen een van de advocaten van Laetitia zeggen: 'Als u me nu niet op de rooster aan het leggen was, was ik al lang bezig met het dossier bis.' Wat is er sindsdien gebeurd?

BOURLET (*lachje*) « Ik weet het niet, ik wacht af. Langlois heeft het dossier sinds september 2005. Ik heb nog geen antwoord gehad, maar ik wanhoop niet. We zullen zien.

» Als ik in september nog altijd geen antwoord heb, zal ik wellicht stappen zetten om het onderzoek zélf verder te helpen.»

HUMO Viseert u in het dossier bis dezelfde verdachten als in het dossier-Dutroux?

BOURLET « Neenee, dit onderzoek gaat over onbekenden. Zoals u weet zijn er vijfduizend haren in de kooi gevonden, en van een deel weten we niet van wie ze zijn. We hebben ook andere genetische sporen op de muren van de kooi gevonden die niet overeenkomen met die van verdachten of slachtoffers. Dus vraag ik dat men ten minste die dna-sporen gaat vergelijken met de dna-gegevensbank van het INCC, die sinds 1999 ter beschikking staat van alle speurders en onderzoeksrechters. Daarvoor is die dna-bank er ook.»

HUMO Sommige journalisten hebben u gek verklaard.

BOURLET « Ach, maar dan ben ik in goed gezelschap. Mozart was gek. En Rimbaud. En Vincent Van Gogh!

» Maar het parket van Neuchâteau heeft het toch niet slecht gedaan, hé? We hebben criminelen opgepakt die ons land veel kwaad hebben berokkend - dankzij die 'gekken van Neufchâteau' is ook de verdwijning van Loubna Benaïssa opgelost, dat vergeet men nogal eens. De ouders weten nu tenminste wat er met hun dochter gebeurd is.»

Huilende honden

HUMO Hoe staat het met de X-dossiers? Het onderzoek naar de verklaringen van Regina Louf is officieel nog altijd niet afgesloten.

BOURLET « Ik heb het vorig jaar in oktober naar het federaal parket gestuurd. Ik wacht op een antwoord, de bal ligt in hun kamp.»

HUMO Wat zegt u als mensen vinden dat men veel kostbare tijd heeft verspild aan de X-dossiers?

BOURLET « Ik ben het daar niet mee eens. We moesten rekening houden met die getuigenissen, punt. Is dat niet het vak van de speurders? Luisteren naar getuigen en verifiëren wat ze zeggen? Zeker in zo'n ernstige zaak. Als dit tijdverlies was, heb ik in mijn dertigjarige carrière wel heel veel kostbare tijd verspild.»

HUMO U vindt dus niet, zoals veel mensen nu beweren, dat Regina Louf gek is?

BOURLET « De experts die haar onderzocht hebben, zeggen in ieder geval van niet. Dat ze soms in de war was, en dat ze getraumatiseerd was, ja. Dat was volgens professor Igodt heel normaal omdat ze in haar jeugd 'massaal seksueel misbruik' had ondergaan.»

HUMO De speurders van de ploeg van Patriek De Baets, haar ondervrager, zijn wel van het onderzoek gehaald.

BOURLET « Ik heb nooit begrepen waarom. En nog minder waarom er daarna een onderzoek is gestart naar de fouten die ze zouden hebben gemaakt. Ongelooflijk welke middelen ze er tegenaan hebben gegooid om De Baets en zijn ploeg aan het kruis te nagelen. Uiteindelijk is het op niets uitgedraaid. Ze zijn allemaal witgewassen, ze hebben zelfs felicitaties gekregen van hun oversten omdat ze zo goed gewerkt hadden.»

HUMO Eigenlijk zouden ze weer op dat dossier moeten worden gezet?

BOURLET « Als het van mij afhangt, ja. Maar het hangt nu niet meer af van mij.»

HUMO Hebt u veel werk dezer dagen? Kippendiefstallen? Kleine pedofiliezaken?

BOURLET (*ernstig*) « Ik heb stápels dossiers die nog liggen te wachten. Ik moet naast mijn gewone werk ook het jeugdparquet draaiende houden, want ik wacht al sinds maart op de benoeming van een nieuwe jeugdmagistraat. Zolang die er niet is, moet ik inspringen.»

HUMO Wat gaat u doen als u met pensioen bent?

BOURLET « Oh, een boel dingen. Ik heb mijn rozentuin, mijn boeken, mijn muziek. Ik speel gitaar en piano. Ik kon al een beetje piano spelen als kind, maar ik heb het als volwassene opnieuw geleerd samen met mijn oudste dochttertje, toen ze negen was. Intussen ben ik ook saxofoon aan het leren. Ik heb er voor mijn vijftigste verjaardag één gekregen. (*Lachje*) Ik moet wel nog flink studeren want mijn honden houden er blijkbaar niet van. Als ik sax begin te spelen, huilen ze mee. *Woeoeoeoe! Comme des loups* - als wolven. Nog een geluk dat ze meer van piano houden.»

Annemie Bulté

(Foto's Johan Jacobs)